

Tadeusz J. SMAKOWSKI*

Surowce mineralne – krytyczne czy deficytowe dla gospodarki UE i Polski

Streszczenie: W czerwcu 2010 r. na posiedzeniu Raw Materials Supply Group w Brukseli zaprezentowano raport o krytycznych surowcach mineralnych dla Unii Europejskiej. Raport przedstawia definicję krytycznych surowców mineralnych oraz podaje listę 14 ważnych gospodarczo surowców mineralnych, które uznano za poddawane zwiększonemu ryzyku zaburzeń podaży. Lista zawiera surowce mineralne o różnych poziomach produkcji i zapotrzebowania, różnym pochodzeniu i znaczeniu gospodarczym dla krajów UE i innych krajów europejskich. Identyfikacja krytycznych surowców mineralnych została zapewne przeprowadzona bez zdefiniowania, z jaką kategorią przetworzenia surowca mamy do czynienia (koncentraty, półprodukty, produkty, wyroby finalne). Spośród listy 14 surowców uznanych za krytyczne, zdaniem autora na miano to zasługują tylko trzy: metale ziem rzadkich (i ich związki), niob i tantal. Pozostałe powinny zostać uznane za surowce deficytowe dla gospodarki UE i Polski, choć w obrębie Unii znane są źródła do ich produkcji, niekiedy niewykorzystywane. Z pozostałych około 95 innych surowców mineralnych ważnych dla gospodarki UE i Polski, za krytyczne (przynajmniej częściowo) autor uznaje m.in.: rudy żelaza, mangan, chrom, molibden, nikiel, wanad i ich żelazostopy, a także fosfority i apatyty.

Słowa kluczowe: surowce mineralne *sensu largo*, surowce krytyczne, surowce deficytowe, gospodarka UE i Polski